RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 108.825 van 4 juli 2002
in de zaak A. 40.754/VII-25.941.

In zake : de c.v. C.D.H.-LAREM,
die woonplaats kiest bij
advocaat L. DE SCHRIJVER,
kantoor houdende te DRONGEN,
Baarledorpstraat 93

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Sociale Zaken,
die woonplaats kiest bij
advocaat K. VAN KETS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Brand Whitlocklaan 30.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de c.v. C.D.H.- LAREM op 26 mei 1989 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het koninklijk besluit van 22 maart 1989 houdende de criteria en de modaliteiten volgens welke bij de laboratoria voor klinische biologie de bedragen worden teruggevorderd bedoeld in artikel 34undecies van de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering (Belgisch Staatsblad van 29 maart 1989) en van het koninklijk besluit van 22 maart 1989 houdende de erkenningscriteria in hoofde van de laboratoria voor klinische biologie, bedoeld in artikel 153, § 6, 3°, van de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering (Belgisch Staatsblad van 29 maart 1989);

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. DE WOLF;

Gelet op de beschikking van 30 april 1991 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 15 mei 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 juni 2002;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. DE SCHRIJVER, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat B. WILMS die, loco advocaat K. VAN KETS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd P. DE WOLF;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat het koninklijk besluit van 22 maart 1989 houdende de criteria en de modaliteiten volgens welke bij de laboratoria voor klinische biologie de bedragen worden teruggevorderd bedoeld in artikel 34undecies van de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering (het eerste bestreden besluit) werd vervangen door het koninklijk besluit van 5 maart 1992 houdende de criteria en de modaliteiten volgens welke bij de laboratoria voor klinische biologie de bedragen worden teruggevorderd bedoeld in artikel 34undecies van de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering; dat de inhoud van dit besluit door de artikelen 20, 21 en 22 van de wet van 26 juni 1992 houdende sociale en diverse bepalingen werd vervangen en opgenomen in artikel 34undecies bis van de wet van 9 augustus 1963; dat de ingestelde beroepen tot nietigverklaring van de artikelen 20, 21 en 22 van de wet van 26 juni 1992 door het Arbitragehof verworpen werden bij de arresten 84/93 van 7 december 1993 en 5/94 van 20 januari 1994;

Overwegende dat deze wettelijke bekrachtiging tot gevolg heeft dat de Raad van State niet langer bevoegd is om het eerste bestreden besluit te vernietigen;

Overwegende dat het koninklijk besluit van 22 maart 1989 houdende de erkenningscriteria in hoofde van de laboratoria voor klinische biologie, bedoeld in artikel 153, § 6, 3°, van de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering (het tweede bestreden besluit) werd vernietigd door de Raad van State bij arrest, nr. 41.441 van 18 december 1992; dat het beroep, wat dat besluit betreft, geen voorwerp meer heeft;

Overwegende dat de kosten van het beroep, in zoverre het is gericht tegen het eerste bestreden besluit, ten laste worden gelegd van de verwerende partij, gelet op het feit dat de vordering in zoverre initieel niet kennelijk onontvankelijk of kennelijk ongegrond werd bevonden; dat echter, gelet op het feit dat de vordering, in zoverre ze is gericht tegen het tweede bestreden besluit, onvoldoende samenhang vertoont met het eerste bestreden besluit, deze kosten ten laste blijven van de verzoekende partij,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, in zoverre het is gericht tegen het eerste bestreden besluit, bepaald op 49,58 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

De kosten van het beroep, in zoverre het is gericht tegen het tweede bestreden besluit, bepaald op 49,58 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier juli tweeduizend en twee, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. WIJNANTS. **M.-R. BRACKE.**